

De Zwartgraawe Vliegenvanger. — In verband met uw schrijven in 't najaar van 1925 kunnen we u berichten, dat de zwartgraawe vliegenvanger zich in het laatste jaar zoo heeft ingeburgerd, dat het een gewone broedvogel is geworden. Speciaal vestigen wij uw aandacht op het voorkomen in deze stad, terwijl in de omstreken het vogeltje zich meer sporadisch vertoont. De eenige verklaring, die wij kunnen geven, is de aanwezigheid van een *groot* aantal nestkastjes.

Enschede, 9 Juni 1926.

H. J. HOGESLAG.

Kluwenhoornbloem (*Cerastium glomeratum* Thuill) in Friesland. — In Mei van het vorige jaar troffen wij dicht bij het station van het dorp Roordahuizum een plant aan, die wel wat gelijkt op de hoornbloem *Cerastium triviale*, doch waarvan de bloemen, doordat de takjes der bloeiwijze zeer kort zijn; dicht oopen staan. Dit komt ook uit in den naam kluwenhoornbloem en in den latijnschen naam *Cerastium glomeratum*, welke naam door den heer H. W. Wachter juist werd bevonden. Merkwaardig is nu, dat volgens de plantenkaartjes van Dr. Goethart en Jongmans deze plant zich nog al eens langs de spoorwegen voordoet en dat zij in Friesland twee maal meer zuidelijk dicht bij den spoorweg Zwolle—Leeuwarden staat aangegeven. De plantenkaartjes geven een viertal, door kruisjes aangeduide groeiplaatsen, wat er op wijst, dat deze niet nauwkeurig zijn omschreven. Wij konden echter het kwartierhokje nauwkeurig vaststellen; het is: J 6. 11. 34.

D. KOOPMANS-FORSTMANN.

A. N. KOOPMANS.

Waschbeer-hagedis. — In mijn terrarium houd ik o.a. een mannetjes-duinhagedis. Toen ik hem vandaag een worm gaf, waar nog wat aarde aan zat, schoot hij snel naar het vijvertje en haalde de worm eenige malen door het water heen.

Was dat toeval of om de zindelijkheid? Ik vind het wel aardig het u te vertellen.

Zaandam, 15 Juli 1926.

C. W. RUYSSINK.

Meerkoet. — Het spijt mij den schrijver van het artikel „De meerkoet en de fuut” in Jaargang XXXI aflevering 2 van Juni j.l. een illusie te moeten ontnemen, waar hij zegt op pag. 45 „. . . . zoover ik weet is het nog nooit gelukt er een te kieken” (geldt voor meerkoet). Intusschen is zijn meening weer gebaseerd op een uitlating van den heer Portielje, die dan hiermee mag worden weerlegd: in Bengt Bergs boek: „Tåkern” staat op blz. 303 een foto van een koet op zijn nest gaand en op blz. 309 één van een broedende koet (origineele uitgave), beide met den kop naar een toeschouwer toegewend. Het boek verscheen in 1913 te Stockholm, zoodat de genoemde foto's zeker 12 jaar ouder zijn dan de nu gepubliceerde.

Zutphen.

G. v. D. MEER.

Bladkoninkje en andere rariora. — Hartelijk bedank ik u voor uw brief. U vroeg daarin naar een uitvoeriger verslag van 't Bladkoninkje. Dit is als volgt:

Piet Feith en ik hebben het op verschillende tijdstippen gezien en wel juist op dagen, die kouder waren dan de voorafgaande, namelijk 4 en 8 November, 13 Februari en 24 Maart. Toen ik 's middags 4 November voorbij 't Nassauplein kwam, zag ik daar een vogeltje vlug rondstappen en niet hippen, zooals een musch dat bijv. doet. Hij was zeer mak en 't viel me direct op, dat 't een dun en fijn snavelkje, gele wenkbrouwstrepen, twee gele streepjes over den vleugel en een geelachtig witte onderzijde had. Stuit groen, *niet grauw*, zooals zijn andere naam zou doen vermoeden. Vleugels en staart waren groenachtig bruin. 't Leek me, dat hij zijn veertjes had opgezet tegen de kou. En dan vond ik die makheid wel wat gek, wat zou daartoe de aanleiding geweest kunnen zijn? Ik heb hem 8 November voor mijn huis zelfs zoo dichtbij gehad, dat ik hem gepakt zou kunnen hebben; hij liep $\pm$ 20 c.M. voor mijn voeten. 13 Februari zag Piet Feith hem in de Ten Hovestraat, weer even mak, en 24 Maart heeft Piet hem weer in die buurt gezien. Hij moet zeker door duizenden menschen waargenomen zijn, maar iedereen zegt er tegen: „vinkie” of „musch”, tenminste dat veronderstel ik. Op Texel hebben we zeer mooie dagen gehad; in die 4 dagen 90 soorten gezien, wat voor ons Hagenaars iets heel moois is.